

SABIEDRISKO PAKALPOJUMU REGULĒŠANAS KOMISIJA

Brīvības ielā 55, Rīgā, LV-1010 ♦ Tālrunis 7097200 ♦ Fakss 7097277 ♦ E-pasts sprk@sprk.gov.lv

PADOMES LĒMUMS

R ī g ā

31.05.2005.

Nr. 129
(prot. Nr. 26 (235),4p.)

Par strīdu starp sabiedrību ar ierobežotu
atbildību „Adelina Ltd” un sabiedrību ar
ierobežotu atbildību „Lattelekom”

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā (turpmāk – Komisija) 2005.gada 23.februārī tika saņemts SIA „Adelina Ltd”, reģistrācijas Nr.42803006019, juridiskā adrese: Raiņa iela 97-46, Jūrmala, LV - 2016 (turpmāk – iesniedzējs), 2005.gada 22.februāra iesniegums Nr.JP-2/2202 ar lūgumu Komisijai ierosināt un izskatīt strīdu starp iesniedzēju un sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Lattelekom”, reģistrācijas Nr.40003052786, juridiskā adrese: Vaļņu iela 30, Rīga, LV – 1050 (turpmāk – atbildētājs) un atzīt atbildētāja rīcību par patvarīgu un nekorektu, uzliekot par pienākumu atbildētājam brīdinājuma vēstules nosūtīt saskaņā ar Latvijā pastāvošo procesuālo praksi – ierakstīta sūtījuma veidā.

Komisija, ņemot vērā iesniedzēja iesniegumu, pušu izteiktos viedokļus 2005.gada 9.marta sēdē, kā arī pamatojoties uz Elektronisko sakaru likuma 8.panta otro daļu, Pārejas noteikumu 4.punktu, likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 9.panta otro daļu un ar Komisijas padomes 2004.gada 11.augusta lēmumu Nr.208 apstiprināto Strīdu izšķiršanas kārtību elektronisko sakaru nozarē (izdota saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 15.aprīļa noteikumu Nr.304 „Elektronisko sakaru likums” 8.panta pirmās daļas 3.punktu) 11. un 12.6.2. punktu, 2005.gada 9.martā nolēma ierosināt strīda izskatīšanu starp SIA „Adelina Ltd” un SIA „Lattelekom” par atbildētāja brīdinājuma vēstuli nosūtīšanu ierakstīta sūtījuma veidā.

Iesniedzējs 2005.gada 22.februāra iesniegumā Nr.JP-2/2202 norāda: „SIA „Adelina Ltd” 2005.gada 22.februārī no SIA „Lattelekom” pa pastu ar vienkāršas vēstules sūtījumu saņēma brīdinājumu Nr.22.2-263873, datētu ar 02.02.2005., par parāda summas samaksas veikšanu līdz 2005.gada 17.februārim. Turklāt, minētais SIA „Lattelekom” brīdinājums tika nosūtīts uz SIA „Adelina Ltd” juridisko adresi Jūrmalā, kas prasa papildus laiku pārsūtīšanai, lai gan SIA „Lattelekom” saskaņā ar savstarpēji noslēgto līgumu ir paziņots par SIA „Adelina Ltd” pasta adresi korespondences nosūtīšanai Ulbrokas ielā 40a, Rīga, LV – 1021, uz kuru tiek sūtīti piestādītie rēķini par telekomunikāciju pakalpojumiem.”

Ievērojot iepriekš minēto, iesniedzējs iesniegumā Komisijai lūdz ierosināt un izskatīt strīdu starp iesniedzēju un atbildētāju un „[...] atzīt SIA „Lattelekom” rīcību par patvarīgu un nekorektu, uzliekot par pienākumu SIA „Lattelekom” brīdinājuma vēstules nosūtīt saskaņā ar Latvijā pastāvošo procesuālo praksi – ierakstīta sūtījuma veidā.”

Komisijas padomes 2005.gada 9.marta sēdē atbildētāja pārstāve J.Lazdāne izteica viedokli, ka strīds starp atbildētāju un iesniedzēju nepastāv, jo atbildētājs, nosūtot brīdinājumu par parāda atmaksu un telekomunikāciju (elektronisko sakaru) pakalpojumu sniegšanas pārtraukšanu, ir rīkojies atbilstoši normatīvajiem aktiem un 2001.gada 9.marta līgumam Nr.1041630, kas noslēgts starp iesniedzēju un atbildētāju. Atbildētājs uzskata, ka iesniedzējs savu prasījumu pamato ar spēkā neesošu 1998.gada 23.jūlija līgumu Nr.10416130, jo starp pusēm 2001.gada 9.martā noslēgts cits līgums.

Iesniedzējs 2005.gada 14.aprīļa vēstulē Nr.JP-3/1404 norāda, ka uzskata, ka spēkā ir 1998.gada 23.jūlija līgums Nr.1041630, jo iesniedzējs no atbildētāja ir saņēmis līgumu un tā pielikumu divos eksemplāros, kurus atbildētājs nebija parakstījis. Iesniedzējs parakstīja līgumu un pielikumu un tos nosūtīja atbildētājam.

Atbildētājs 2005.gada 28.aprīļa vēstulē Nr.17-4/04-287 norāda, ka abu pušu parakstīto līgumu ir nosūtījis iesniedzējam un no iesniedzēja nav saņemta informācija par līguma nešaņemšanu. Atbildētājs norāda, ka pēc iesniedzēja lūgumu iesniedzējam nosūtīs parakstītā līguma apliecinātu kopiju.

Komisijā 2005.gada 30.maijā pa faksu saņemts iesniedzēja 2005.gada 27.maija iesniegums Nr.JP-1/2705, kurā ir papildināta iesniedzēja prasība, izteikts lūgums sastādīt atsevišķu administratīvā pārkāpuma protokolu atbildētāja atbildīgajai amatpersonai par patvarīgām darbībām (Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 176.pants) un nosūtīt to izskatīšanai Rīgas domes Administratīvajai komisijai, uzaicinot iesniedzēja pārstāvi iesniedzēja un cietušā statusā uz administratīvā pārkāpuma izskatīšanas sēdi.

Izvērtējot strīdā iesaistīto pušu iesniegtos dokumentus un paskaidrojumus, Komisija konstatē un atzīst, ka:

1. Komisija skata šo strīdu starp iesniedzēju un atbildētāju savas kompetences ietvaros: 1) Komisija uzrauga, lai sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā valsts regulējamās nozarēs tiktu ievērots likums „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”, kā arī attiecīgo valsts regulējamo nozaru speciālie normatīvie akti (likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 7.panta pirmā daļa, Elektronisko sakaru likuma 8.panta pirmās daļas 6.punkts); 2) Komisija kā obligāta iepriekšēja ārpustiesas instance izskata no sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas attiecībām izrietošus strīdus (likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 32.panta pirmā daļa, Elektronisko sakaru likuma 8.panta pirmās daļas 4.punkts, ar Komisijas 2004.gada 11.augusta lēmumu Nr.208 apstiprinātās Strīdu izšķiršanas kārtības elektronisko sakaru nozarē 3.punkts); 3) Komisija kā valsts pārvaldes iestāde (izpildvaras sastāvdaļa) skata strīdus savas kompetences robežās saskaņā ar Satversmē nostiprināto varas dalīšanas principu un ievērojot tiesiskuma principu, kas paredz, ka iestāde darbojas normatīvos aktos noteikto pilnvaru ietvaros un savas pilnvaras izmanto tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim (Administratīvā procesa likuma 7.pants).

2. Elektronisko sakaru likuma Pārejas noteikumu 10.punktā atrunāts, ka Elektronisko sakaru likumā lietotais termins „elektroniskie sakari” atbilst citos likumos lietotajam terminam „telekomunikācijas”, ciktāl tas nav pretrunā ar Elektronisko sakaru likumu.

3. Elektronisko sakaru likuma 22.panta pirmā un otrā daļa paredz, ka elektronisko sakaru komersants un abonents rakstveidā slēdz elektronisko sakaru pakalpojumu līgumu, kas nosaka līdzēju savstarpējās attiecības.

Iesniedzējs 2005.gada 14.aprīļa vēstulē Nr.JP-3/1404 apstiprina, ka ir saņēmis

2001.gada 9.marta līguma un pielikuma projektu. Iesniedzējs līgumā iekļautajiem noteikumiem ir piekritis un paužot savu gribu ir parakstījis līgumu un pielikumu un tos nosūtījis atbildētājam.

Civillikuma 1533.pants nosaka, ka līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu tikai tad, kad starp līdzējiem notikusi pilnīga vienošanās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām (1470.p.), ar nolūku savstarpēji saistīties.

Komisija uzskata, ka atbildētājs un iesniedzējs ir vienojušies par līguma būtiskajām sastāvdaļām. Līdz ar to starp pusēm 2001.gada 9.martā ir noslēgts līgums Nr.1041630. Komisija lēmumā turpmāk atsauksies uz šo līgumu.

4. Elektronisko sakaru pakalpojuma sniegšanu un pārtraukšanu, kā arī elektronisko sakaru līguma izbeigšanas nosacījumi ir iekļauti:

- 1) Elektronisko sakaru likumā, kurā noteikts, ka šādi nosacījumi ir jāparedz elektronisko sakaru pakalpojuma līgumā;
- 2) Ministru kabineta 2001.gada 3.jūlija noteikumos Nr.298 „Kārtība, kādā pārtraucama sabiedrisko pakalpojumu sniegšana”;
- 3) elektronisko sakaru pakalpojuma līgumā.

Ministru kabineta 2001.gada 3.jūlija noteikumu Nr.298 „Kārtība, kādā pārtraucama sabiedrisko pakalpojumu sniegšana” 7.punkts paredz, ka elektronisko sakaru komersantam par pakalpojumu pārtraukšanu lietotājs ir jābrīdina rakstiski 10 dienas iepriekš. Tādējādi elektronisko sakaru komersantam lietotājs par pakalpojumu pārtraukšanu ir jābrīdina rakstveidā. Minētie noteikumi neparedz pasta sūtījuma veidu, kādā elektronisko sakaru komersantam ir jānosūta brīdinājums.

2001.gada 9.marta līgumā Nr.1041630 arī nav iekļauti nosacījumi par pasta sūtījuma veidu, kādā ir jānosūta brīdinājums. Līguma 4.2.punktā noteikts, ja abonents nav samaksājis par telekomunikāciju pakalpojumiem, tad SIA „Lattelekom” ir tiesības pārtraukt pakalpojumu sniegšanu par to brīdinot 10 dienas iepriekš.

Ministru kabineta 1995.gada 29.augusta noteikumu Nr.265 „Pasta noteikumi” 69.punkts nosaka, ka vienkāršās un ierakstītās vēstulēs var būt personīgo un dienesta saraksti, faktūras, rēķinus, fotogrāfijas, mākslinieciskas atklātnes un tamlīdzīgi. Saskaņā ar minētajiem noteikumiem brīdinājumus var būt gan ierakstītā, gan vienkāršā vēstules sūtījumā.

5. Saskaņā ar Elektronisko sakaru likuma 22.panta trešās daļas 3.punktu elektronisko sakaru pakalpojuma līgumā ir jāietver elektronisko sakaru pakalpojumu apmaksas kārtība un rēķina piegādes adrese. Bet Elektronisko sakaru likums neparedz iekļaut līgumā brīdinājuma par pakalpojuma pārtraukšanu nosūtīšanas adresi, kā arī nenosaka adresi, uz kādu brīdinājums būtu nosūtāms.

Saskaņā ar Elektronisko sakaru likuma 1.panta 22.punktā noteikto „lietotāja” definīciju, lietotājs ir fiziska vai juridiska persona, kas pieprasa vai izmanto publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus. Iesniedzējs ir kapitālsabiedrība - juridiska persona (Komerclikuma 135.panta pirmā daļa), kura izmanto atbildētāja sniegtos elektronisko sakaru pakalpojumus (balss telefonijas pakalpojumus). Ministru kabineta 2001.gada 3.jūlija noteikumi Nr.298 „Kārtība, kādā pārtraucama sabiedrisko pakalpojumu sniegšana” 7.punkts paredz brīdināt lietotāju. Noteikumos nav noteikta prasība brīdinājumu par pakalpojumu pārtraukšanu nosūtīt uz pakalpojuma sniegšanas vietu vai uz kādu citu adresi.

Komerclikuma 139.pantā noteikts, ka kapitālsabiedrības juridiskā adrese ir adrese, kurā atrodas kapitālsabiedrības vadība (kapitālsabiedrības sēdeklis). Tātad lietotājs – juridiska persona ir sasniedzama juridiskajā adresē. Turklāt saskaņā ar Komerclikuma 12.panta ceturto daļu, ja komersantam tiek nosūtītas ziņas, dokumenti vai cita korespondence uz komercreģistrā ierakstīto tā juridisko adresi, uzskatāms, ka komersants šos dokumentus, ziņas

vai citu korespondenci ir saņēmis, ja nosūtītājs dokumentāri pierādījis, ka šāda nosūtīšana ir veikta. Līdz ar to, brīdinājums par pakalpojumu pārtraukšanu lietotājam – juridiskai personai ir nosūtāms uz komercreģistrā ierakstīto juridisko adresi.

Komisija ir secinājusi, ka normatīvie akti, kas regulē elektronisko sakaru pakalpojumu sniegšanu nenosaka prasību elektronisko sakaru komersantam par elektronisko sakaru pakalpojumu pārtraukšanu sūtīt brīdinājumus ierakstīta sūtījuma veidā. Komisija savā darbībā saskaņā ar likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 5.pantu ievēro vienlīdzības principu. Līdz ar to Komisija nevar noteikt atsevišķam elektronisko sakaru komersantam savādākas prasības vai kārtību brīdinājuma par pakalpojuma pārtraukšanu nosūtīšanai nekā citiem elektronisko sakaru komersantiem, ja Komisijai šādas tiesības nav noteiktas normatīvajos aktos.

Komisijai, izdodot administratīvo aktu ir jāizvērtē lietderības apsvērums un jāievēro samērīguma princips. Tādējādi, labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņu tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam.

Komisija ir konstatējusi, ka iesniedzējs ir saņēmis atbildētāja brīdinājumu (iesniedzēja 2005.gada 22.februāra vēstule Nr.JP-2/2202). Atbildētājs 2005.gada 21.marta vēstulē Nr.17-4/03-124 un 2005.gada 13.maija vēstulē Nr.17-4/04-312 apliecina, ka brīdinājumi tiek nosūtīti sadarbībā ar Latvijas elektronisko pastu un pretenziju gadījumā, ja tiek apstrīdēts fakts par brīdinājuma saņemšanu, atbildētājs pieprasa Latvijas elektroniskajam pastam apstiprinājumu par vēstules saņemšanu no atbildētāja un tālāku nosūtīšanu adresātam un šāda informācija tiek glabāta trīs mēnešus. Līdz ar to nav saprotams labums, ko sabiedrība iegūtu, ja atbildētājam tiktu uzlikts pienākums nosūtīt brīdinājumu par pakalpojumu pārtraukšanu ierakstīta sūtījuma veidā.

Komisija saskaņā ar Komisijas padomes 2004.gada 11.augusta lēmumu Nr.208 apstiprināto Strīdu izšķiršanas kārtības elektronisko sakaru nozarē 18.punktu piedāvā pusēm vienoties par izlīgumu.

Iesniedzēja pārstāvis D.Čumovs Komisijas padomes 2005.gada 31.maija sēdē apstiprināja, ka uztur prasījumu un nepiekrīt vienoties par izlīgumu. Iesniedzējs lūdz atzīt atbildētāja rīcību par patvarīgu.

Atbildētāja pārstāvis A.Kreilis Komisijas padomes sēdē 2005.gada 31.maija sēdē izteica viedokli, ka nosūtot brīdinājumu par pakalpojuma pārtraukšanu ir ievēroti normatīvie akti un līguma, kas noslēgts starp atbildētāju un iesniedzēju, nosacījumi. Atbildētājs neuzskata, ka ir pārkāpis normatīvo aktu prasības savā darbībā. Atbildētājs, attiecībā uz iespēju vienoties par izlīgumu, paskaidroja, ka nav saprotams, kāds izlīguma variants apmierinātu iesniedzēju.

Nemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Ministru kabineta 2001.gada 3.jūlija noteikumu Nr.298 „Kārtība, kādā pārtraucama sabiedrisko pakalpojumu sniegšana” 7.punktu, Komisijas padomes 2004.gada 11.augusta lēmumu Nr.208 apstiprināto Strīdu izšķiršanas kārtības elektronisko sakaru nozarē 22.punktu un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 6.pantu, 13.pantu, 63.panta pirmās daļas 3.punktu, 66.panta pirmo daļu, likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 5.pantu, 9.panta otro daļu, 32.panta pirmo daļu, Elektronisko sakaru likuma 8.panta otro daļu, Pārejas noteikumu 4.punktu,

padome nolemj:

1. Atzīt atbildētāja rīcību, nosūtot brīdinājumu par pakalpojuma pārtraukšanu vienkāršā vēstulē, par atbilstošu spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem;

2. Noraidīt iesniedzēja prasību par pienākuma uzlikšanu atbildētājam nosūtīt brīdinājuma vēstules ierakstīta sūtījuma veidā.

Lēmums stājas spēkā ar tā pieņemšanas brīdi.

Šo lēmumu var pārsūdzēt Administratīvā rajona tiesā viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas.

Priekšsēdētāja

I.Šteinbuka

Kuzmina 7097226